

ಚಾಮರಸನ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಂ

ಡಾ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ

ಕನ್ನಡ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧಾಪಕರು
ಜೆಎಸ್‌ಎಸ್‌ ಕಲಾ, ವಾಸಿಂಜ್ವ ಮತ್ತು ವಿಜಾನ ಕಾಲೇಜು
ಮೈಸೂರು-570025
ಮೋ. 9164661535

rmeenakshi92@gmail.com

ಡಾ. ಹೆಚ್.ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾಚುನ

ಕನ್ನಡ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧಾಪಕರು
ಮಹಾಜನ ಪ್ರಥಮ ದಜ್ಞ ಕಾಲೇಜು
ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಪುರಂ ಮೈಸೂರು570012
ಮೋ. 8971665734

mallikarjunahm2012@gmail.com

ಚಾಮರಸನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನಾಟಿಕವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸಂಗಮವಂತಹ ಈ ವಂಶದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಮುನ್ನಡಿದ ಏರ್ಶೈವಧರ್ಮ ಪ್ರೌಢದೇವರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜಧರ್ಮವಾಗಿ ಮೇರೆಯಿತು. ಆದರೆ ಚಾಮರಸ ರಾಜಾಶ್ರಯದ ಕವಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದು ಗಮನಿಸತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 15ನೇಯ ಶತಮಾನವನ್ನು ಏರ್ಶೈವ ಮನರುತ್ತಾನ ಕಾಲವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 12ನೇಯ ಶತಮಾನದ ಶರಣರ ಜರಿತೆ, ಶರಣರ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಕೃತಿಗೊಳಿಸುವ ಸ್ವಜನಕ್ರಿಯೆ, ಶರಣರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಸಂಕಲನ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ತುಂಬ ವೇಗವಾಗಿ, ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಏರ್ಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಚಲನವಲನಗಳ ಮರುಸುಗಿರು ಈ ಕಾಲ ಚಾಮರಸನಿಗೆ ಆಭಾದಿತವಾಗಿದ್ದಿತ್ತೀರೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಏರ್ಶೈವದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯೇದಿಕ ಕೃತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅವರವರ ಮತದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಾತಾವರಣ ಇತ್ತು. ವಿಲಿಯಂ ಜೀಮ್ಸ್‌ರು ‘ನಾವಾಗ ತಿಳಿದಂತೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನ ಚಕ್ರವು ತಿರುಗುವ ಅಷ್ಟವು, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿಂತ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮವು ಮಾನವನ ಅಹಂಮಿಕೆಯ ಜರಿತ್ತೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಘಟ್ಟವಾಗಿದೆ’ ಎಂಬ ಈ ಮಾತ್ರ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಾಮರಸ ಅಲ್ಲಮನ ಜೀವನ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ, ಭಕ್ತಿಯ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಕಾವ್ಯಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೈನ್‌ತತ್ವವನ್ನು ಬೈಜ್ಯಿಕ್‌ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮೂಡಿಸಿರುವ ಅಗ್ರಗ್ಣರಾದ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಮರಸನೂ ಒಬ್ಬ ಅವನು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕವಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸ ಬಹುದಾಗಿದೆ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಏರ್ಶೈವ ಮತದ ತತ್ತ್ವ ನಿರೂಪಣೆಯ ವ್ಯೇಶಿರಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಪ್ರಭುದೇವನಂತೆ ಅವನೂ ಒಬ್ಬ ಸಾಧಕನೇ ಇರಬೇಕು ಉಹೆಗಿರಿದ್ದರುತ್ತದೆ. ಚಾಮರಸನು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಕಾಲ, ದೇಶ, ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದ ಸಿದ್ಧನಂಜೀಶ ಮತ್ತಿತರರ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಂದ ನಾವು ಚಾಮರಸನು ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆಂದೂ, ಏರ್ಶೈವಕವಿಯೆಂದೂ, ಕ್ರಿ. ಸುಮಾರು 1430 ಈತನ ಕಾಲವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಚಾಮರಸನು ಪ್ರೌಢದೇವರಾಯನ ಆಸ್ಥಾನದ ನೂರೊಂದು ವಿರಕ್ತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದು, ಏರ್ಶೈವ ಮನರುಜ್ಜೀವನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರೀಯವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದವನು. ಈತನಿಗೆ ‘ವೀರಾಶ್ವಾಚಾರ ಸರೋಧಾರ’, ‘ಅನ್ಯಮತ ಕೋಳಾಹಳ’ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಇದ್ದವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಗದುಗಿನ ನಾರಣಪ್ಪನು ಚಾಮರಸನ ತಂಗಿ ಗಂಡನೆಂದೂ, ಚಾಮರಸನು ಬರೆದ ಭಾರತವನ್ನು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಸುಷ್ಪುಹಾಕಿದಳಿಂದು ಇದರಿಂದ ನೊಂದ ಚಾಮರಸನು 11 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ 1111 ಪದ್ಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನ್ನು ಬರೆದನೆಂದು ಏರ್ಶೈವ ಮರಾಠಾಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

“ದೇಗುಲವೆ ಮಾತಾಡುವಂದದೋ

ಜಾಗಿರದೆ ಒಳಗಿರು ನುಡಿದಡೆ

ಲೋಗರಿಗೆ ಪ್ರತಿಶಬ್ದದಿಂದಾ ಪರಿಯಲ್ಲೊಳಗೆ

ಜಾಗಿನಿಂದಲೀ ಗುರು ಗುಹೆಶ್ವರ

ನಾಗಳಿನ್ನನು ನುಡಿಸಿದಡೆ ನುಡಿ

ದಾಗುಮಾಡಿಯೆ ಪೇಳ್ಣೇನೀ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯನು”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಕಥನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಅಂತ್ಯವಾಗುವುದು ಕ್ಷೇತ್ರಾಸದಿಂದ. ಅದು ಶಿವ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜೆಯರ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಪಂದ್ಯದ ಕಥನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಗಿರಿಜೆ ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಒಮ್ಮೊಲಗದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ

ಫಾನಾಮಹಿಮರೆಲ್ಲರು ಮತ್ತೆ ಬಾರದೆ ನಿತ್ಯ ಸುಖದಿಂದಿರುವರೋ ಇಲ್ಲವೇ ಇವರಿಗೆಯು ನಿಶ್ಚಿತ ನೆಲೆಯಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳುವಳು. ಆಗ ತಿವನು ನಾಮ, ರೂಪ, ಕೃಯೆಗಳನ್ನು ಗೆಲುಬಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿತ್ಯಸುಖವೆಂದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವ ಶರೀರದಿಂದ ಜನಿಸಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವನು. ಹಾಗಾದರೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಭೋದಿಸುವ ಗುರುವು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಈಶ್ವರನು ಅಲ್ಲಮನೇ ಆಗಿರುವನೆಂದು, ಆತನು ಅನುಭವವೆಂದು ಆತನಗುಣವನ್ನು ಹೊಗಳುವನು. ಆಗ ಪಾರ್ವತಿ ಅಲ್ಲಮನನ್ನು ತಾನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಜತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ತಾಮಸ ಗುಣದ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಆಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಯೋಜಿಸುವಳು.

ಶಿವಪಾರ್ವತಿಯರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ನಿಷಾರ್ಥಕರಂಗ ಮತ್ತೆ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಸಾತ್ವಿಕ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಮ, ಪಾರ್ವತಿಯ ತಾಮಸಿಕ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಯೆ ಮತ್ತೆದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಅಲ್ಲಮನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾಗದೆ ಮರಳಿ ಮತ್ತೆದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿ ತನ್ನ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣದಿಂದ ಅಲ್ಲಮನ ಕೃಪೆಗೆ ಪೂರ್ತಿಖಾಗುವಳು.

ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವು ಗೋಗ್ಯಯನೆಂಬ ಭಕ್ತನನ್ನು ಉದ್ದರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕನಿಗೆ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸಿದ್ಧರಾಮನನ್ನು ಉದ್ದರಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಜದೇಹಿ- ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಗೋರಕ್ಷಕನೆಂಬ ಸಿದ್ಧನಿಗೆ ‘ಕಾಯ ಒಲಿದೆದೆ ಮಾಯೆ ಒಲಿವುದು, ಮಾಯೆ ಒಲಿದೆದೆ ಘಾಯೆ ಒಲಿವುದು, ಕಾಯ ಮಾಯಾ ಘಾಯೆ ಒಲಿದೆದೆ ಸಿದ್ಧವಲನಲ್ಲಿ; ಕಾಯಮಾಯಾ ಘಾಯೆ ಯೋಜಗಿನ ದಾಯವನ್ನು ಗೆಲುವವನೇ ಮುಕ್ತ’ ಎಂದು ಭೋದಿಸುವನು ನಂತರ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣ ನಿರ್ಮಾಸಿದ ಶಾನ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡಿ ‘ಜಂಗಮತ್ತುತ್ತಿ ಜಗತ್ತಿನ ತ್ಯಾತ್ತಿ’ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪವಾದದ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶರಣರೆಲ್ಲರನ್ನು ಉದ್ದರಿಸಿದನು. ‘ಕೊಂದವನಿಗೆ ಕೊಲೆತಪ್ಪದು’ ಈ ಕೊಣಟಲೇಯ ಪಾತಕ ತಪಬೀಕಾದರೆ ಮಾಡುವವನೂ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬಾತನೂ ಲಿಂಗದೇವನ್ನೇ- ಎಂಬ ಸರ್ವಾರ್ಥಣ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕಾಯಕವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವನು.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಚಾಮರಸನು ಕಾವ್ಯದ್ವರ್ಮ, ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಮರಸವಾಗಿ ಬೆರಸಿ ಕೃತಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಸಜೀವವಾಗಿವೆ. “ಅಲ್ಲಮನು ಕಾಮಿಯಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯನಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಕ್ಕೆ ತೋರುವನು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನು ನಿಮಾರ್ಥನು, ಈಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪನು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.”² ಎಂಬ ರಂತ್ರೀ ಮುಗಳಿಯವರ ಮಾತು ಗಮನಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸನ್ವಿಪ್ರೇಶಗಳ ರಚನೆ ಅಲ್ಲಮನ ವ್ಯಾಕಿತವನ್ನು ಮಹೋನ್ನತಿಗೆ ಏರಿಸುವುದರರ ಜೊತೆಗೆ ರಸವತ್ತಾದ ಕಾವ್ಯಸ್ಥಾದವನ್ನು ಸಹೃದಯರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಸಂಗ್ರಹ: ಸಂ: ಎಂ.ಎಸ್. ಬಸವಲಿಂಗಯ್ಯ ಮತ್ತು ಎಂ.ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ. ಪು.ಸಂ 1
2. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ : ರಂತ್ರೀ ಮುಗಳಿ, ಪು.ಸಂ 294

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ : ರಂತ್ರೀ ಮುಗಳಿ
2. ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ ಸಂಗ್ರಹ: ಬಿ.ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂತಯ್ಯ.
3. ಚಾಮರಸಕೃತ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ (ಭಾಗ-1): ಸಂಪಾದಕರು: ಆರ್.ಸಿ. ಹಿರೇಮರ, ಎಮ್.ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪುರ
4. ಚಾಮರಸ ಕವಿಯ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ ಗದ್ಯಾನುವಾದ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ: ಲೇಖಕರು: ಹೇಮ್. ಬಿ.ಸಿ ಜವಳಿ ಎಮ್.ಎ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಲ್ಲಾಭಾದಿ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ.
5. ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆಯ ಸಂಗ್ರಹ: ಸಂ: ಎಂ.ಎಸ್. ಬಸವಲಿಂಗಯ್ಯ ಮತ್ತು ಎಂ.ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ.